

РЕШЕНИЕ

№ 86

гр. С., 05.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С. в публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Димитър М. Христов

при участието на секретаря Даниела М. Калчева
като разгледа докладваното от Димитър М. Христов Търговско дело №
20255500900078 по описа за 2025 година

Предявен е иск с правно основание на чл. 432, ал. 1 КЗ, във вр. чл. 45 ЗЗД и акцесорна претенция по чл. 496, ал. 1 КЗ вр. чл. 86 ЗЗД.

В исковата молба се твърди, че на 16.08.2024г. около 16.58ч. в гр. С. на кръстовището между ул. „**” и бул. „**” лек автомобил „Опел Астра“ с рег. № **, собственост и управляван от Й. З. А., ЕГН: *****, адрес: гр. С., ** при маневра завой наляво не пропуска движещия се настреща направо велосипедист М. Д. П., с ЕГН: *****, с адрес: с. Л.** и го блъска. Твърди се, че свидетели на инцидента са В.П.Ф. от гр. С., ** и Б., гр. С., ул. *** **. На виновния водач Й. З. А. е съставен АУАН № 1355019/16.08.2024г. Съставен констативен протокол за ПТП с пострадали лица от служителя В.И.Ж. от сектор „Пътна полиция“ при ОД МВР - С..

В следствие на пътно-транспортното произшествие М. Д. П. е получил травматични увреждания, а именно: разкъсно-контузна рана и разкъсване на м. вастус медиалис /широк страничен бедрен мускул/ на дясното бедро. Охлузвания и рани на лява предмишница. Охлузвания по гърба и мишничната област на левия горен крайник. Кръвонасядане по първи пръст на лявата ръка. Оперативни превръзки по лява предмишница и дясно бедро. Разкъсването на

широкия страничен бедрен мускул на дясното бедро и наложилото се оперативно възстановяване е причинило трайно затруднение в движението на десния долен крайник за срок по-дълъг от 30 дни. Останалите травматични увреждания са причинили разстройство на здравето, извън случаите на чл. 128 и чл. 129 от НК.

Ищецът посочва, че лек автомобил „Опел Астра“ с рег. № **, с водач Й. З. А., ЕГН: *****, адрес: гр. С., ** има сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите“ в ЗАД „А.“ АД, полица № BG/01/124000025466, валидна до 31.12.2024г.

На водача на лек автомобил „Опел Астра“ с рег. № ** – Й. З. А., ЕГН: ***** е реализирана административнонаказателна отговорност. Издаден АУАН №1355019 от 16.08.2024г. от сектор „Пътна полиция“ - С..

Твърди, че причината за настъпилото ПТП са грубо нарушаване на правилата за движение от страна на водача на лекия автомобил „Опел Астра“ с рег. № ** - Й. З. А., като не е осигурил предимство на насрещно движещия се правомерно направо велосипедист, преди да предприеме маневра завой наляво, не го е пропуснал и е настъпило пътно-транспортно произшествие. Счита, че в случая съществува пряка причинна връзка между деянието на виновния водач Й. З. А. и настъпилите общественоопасни последици - телесни увреждания на М. Д. П..

Посочва, че за увреждащия лек автомобил „Опел Астра“ с рег. № **, управляван от Й. З. А., има сключена застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, застрахователна полица № BG/01/124000025466 със срок на валидност една година, считано от 31.12.2023г. до 31.12.2024г. със ЗАД „А.“ АД гр. С.. По силата на този договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, застрахователят покрива отговорността на застрахованите лица за причинените от тях неимуществени и имуществени вреди на трети лица, настъпили във връзка с притежаването и използването на МПС, съгласно чл. 492 от КЗ в размер на 10 420 000 лв. за всяко събитие, която сума представлява, минимални размери на обезщетението за неимуществени вреди по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Съгласно разпоредбата на чл. 380 от КЗ ищецът е предявил претенция за изплащане на обезщетение пред ЗАД „А.“ АД, гр. С., като са представени

всички документи, с които разполага, получени от застрахователя с обратна разписка. По случая е заведена щета с № 1000/24/217/500570 от 18.09.2024г.

М. Д. П. не е сключвал споразумение със ЗАД „А.“ АД. На 05.02.2025г. на ищеца е била изплатена сумата от 20 000 /двадесет хиляди/ лева, която сума представлява частично заплащане на обезщетение за причинените на ищеца неимуществени вреди в следствие на настъпилото пътно-транспортно произшествие. Това е по преценка на ответното дружество ЗАД „А.“ АД, без да е договаряно, нито сключвано споразумение. Ищецът счита, че тази сума е крайно недостатъчна за да репарира действително претърпените от него неимуществени вреди. Тъй като споразумение за неимуществени вреди ищецът не е подписал, счита, че за него възниква правен интерес да поиска по исков ред сумата от 50 000, представляваща разликата от изплатената сума от ЗАД „А.“ АД в размер на 20 000 лева до пълния претендирай размер от 70 000 лева неимуществени вреди, вследствие на настъпилото застрахователно събитие, изразяващи се в болки, страдания и неудобства, естетичен външен вид, обездвижване на десен крак в следствие на разкъсно-контузна рана довело до оперативна интервенция, охлузвания и рани на лява предмишница, охлузвания по гърба и мишничната област на левия горен крайник, кръвонасядане по първи пръст на лявата ръка, оперативни превръзки по лява предмишница и дясно бедро. Разкъсването на широкия страничен бедрен мускул на дясното бедро и наложилото се оперативно възстановяване е причинило трайно затруднение в движението на десния долен крайник за срок по-дълъг от 30 дни. Останалите травматични увреждания са причинили разстройство на здравето, извън случаите на чл. 128 и чл. 129 от НК. Всичко това довело и до силен стрес и уплаха в резултат на настъпилото ПТП, в резултат на което е бил извършен психиатричен преглед на ищеца. Същият е бил психомоторно напрегнат, емоционално-тревожен, леко дистимен, волевонеустойчив, мисловно подреден, фиксиран към психотравмата. Назначена му е терапия. Така в следствие на пътнотранспортното произшествие освен описаните травматични увреждания, ищецът М. Д. П. твърди, че е преживял и силен стрес. Един дълъг период от време колата, която му е отнела предимство и го е ударила, я вижда все пред очите си.

Необходим е доста дълъг период от време за пълното му възстановяване от този кошмар, който е преживял. Твърди, че все още не може да преодолее психичната травма от пътния инцидент.

След инцидента на 16.08.2024г. пострадалият е транспортиран по спешност в УМБАЛ „**“ АД гр. С.. Оказана му е спешна медицинска помощ от екип на ЦСПМ, след което е закаран в СПО за оценка на състоянието и лечение по спешност. П. е бил на носилка и с кървяща разкъсно-контузна рана на дясно коляно с ангажиране на м. вастус медиалис. На лявата предмишница е имал екскориации и рани с наличие на чужди тела, стъкла, както и множество охлузвания в лумбалната област.

Направени са параклинични и образни изследвания. Извършени са консултации, като е подготвен за оперативно лечение и извършена операция.

При оперативната интервенция е извършено прикрепване наново на мускул, щателно почистване на оперативно поле, щателен, физичен и химичен дебридман. На раната са отстранени видимите замърсявания и невитални тъкани, щателен лаваж. Възстановена е мускулната лезия чрез сутури. Дренаж, послоен шев, стерилна превръзка. Отстранени са чуждите тела. Конците са свалени на 12-ия, 14-ия ден от операцията. В резултат на уврежданията получени от процесното ПТП, ищецът твърди, че е търпял силни болки и много страдания. Посочва, че възстановяването от получените при процесното ПТП увреждания продължава и към настоящия момент. Той не се чувства добре физически и емоционално. Вследствие на инцидента пострадалият е получил множество травми и наранявания. Преди процесното ПТП М. Д. П. е бил в добро здравословно състояние, бил е изключително деен, но след инцидента животът му се променил. Изпитва цялостен дискомфорт вследствие на получените травми, както и последващи болки, които продължават и към настоящия момент. Възстановяването му не е приключило. За дълго време е бил напрегнат, с нарушение на съня, което е довело и до посещение на психиатър. М. Д. П. не е в състояние да се натоварва психически и физически. Освен болките ищецът е изживял и силен стрес при процесния пътен инцидент, който ще остане за цял живот в неговото съзнание. Ищецът П. не е можел да се придвижва заради операция на крака, като по този начин е бил ограничен от социални контакти, не е могъл да се обслужва сам, като е използвал чужда помощ. С оглед изложеното, ищецът счита, че причинените му неудобства, болки и страдания следва да бъдат компенсирани. Безспорно неимуществените вреди имат по голямо значение и съответно се оценяват по-високо. Паричното обезщетение не може да се

замести, не може да замести накърнените морални блага, но то би обезпечило удовлетворяването на други нужди, което до известна степен би могло да компенсира страданието и да постигне някакво, макар и минимално заличаване на неблагоприятните последици от причинените телесни повреди. Обезщетението за неимуществени вреди има за цел да репарира в относително пълен обем психическите и емоционалните болки, страдания, неудобства и изобщо нематериалните последици от извършеното деяние. Ищецът твърди, че причинените му вреди са в резултат на виновното поведение на водача Й. З. А., а за причинените от него вреди отговаря ответникът по делото за ЗАД „А. Б.“ АД гр. С.. Позовава се на чл. 432 от КЗ. Причинените неимуществени вреди ищецът оценява на 70 000 лева, като ответното дружество е заплатило 20 000 лева, а за него възниква правен интерес да претендира разликата от 50 000 лева.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди ответното дружество ЗАД „А.“ АД ЕИК: **, със седалище и адрес на управление: гр. С., ** да заплати на М. Д. П., с ЕГН: *****, с адрес: с. Л., **, обезщетение в размер на 50 000 /петдесет хиляди/ лева, представляваща разликата от изплатеното от дружество ЗАД „А.“ АД обезщетение от 20 000 /двадесет хиляди/ лева до пълния претендирай размер от 70 000 лева, представляваща частичен иск от 200 000 лева, за причинените му неимуществени вреди изразяващи се в болки, страдания, неудобства и психо-емоционални травми, в следствие на травматични увреждания - разкъсно-контузна рана и разкъсване на м. vastus medialis /широк страничен бедрен мускул/ на дясното бедро, наложило оперативно възстановяване, причинило трайно затруднение в движението на десния долен крайник за срок по-дълъг от 30 дни; охлузвания и рани на лява предмишница; охлузвания по гърба и мишничната област на левия горен крайник, кръвонасядане по първи пръст на лявата ръка, оперативни превръзки по лява предмишница и дясно бедро, причинили разстройство на здравето, извън случаите на чл. 128 и чл. 129 от НК, всичките увреждания, които е претърпял в резултат на непозволено увреждане, при пътно-транспортно произшествие настъпило на 16.08.2024г. около 16.58ч. в гр. С. на кръстовището между ул. „**“ и бул. „**“.

Претендира законна лихва върху всяка една от сумите, считано от 18.09.2024 г., датата на завеждане на застрахователната щета до окончателното изплащане на сумата.

Моли, да му бъдат присъдени сторените в производството разноски, както и адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата.

Постъпил е отговор на исковата молба, с който ответникът посочва, че ищецът е предявил пред А. искане за заплащане на обезщетение във връзка с твърдените от него вреди, като след разглеждане на претенцията на ищеца по образуваната щета и след преценка на конкретните обстоятелства и представените от ищеца доказателства, А. е определило справедливо обезщетение в размер на 20 000 лева. Видно от молба от уведомление с изх. № 2-101-4101-7668#6/05.02.2025 г. обезщетението от 20 000 лв. е било изплатено на ищеца по желанието от него начин, което обстоятелство посочва, че не се оспорва, видно и от обстоятелствената част на исковата молба.

Посочва, че на 20.09.2024 г. ищецът, чрез неговия процесуален представител, е бил поканен да представи декларация с текст: „Във връзка с претърпените от мен неимуществени вреди в резултат на ПТП, настъпило на 16.08.2024 г. в района кръстовището ул. „***“ и ул. „** булевард“, гр. С., НЕ съм претендирал (съдебно и/или извънсъдебно), получавал и не предстои да получа (застрахователно) обезщетение от друг застраховател/лице/виновния водач/неговите наследници за същото застрахователно събитие“, както и изрично писмено пълномощно с нотариална заверка на подписите съгласно чл. 338 КЗ, в което е посочено номерът на съответната претенция и да съдържа изявление, че ищецът е уведомен, че има право да получи плащането лично.

На 26.09.2024 г. процесуалният представител на Ищеца е представил декларацията, както и изявление, че в случай че ищецът е съгласен с предложеното от страна на А. обезщетение ще представи пълномощно с нотариална заверка на подписите.

Впоследствие е било предоставено нотариално заверено пълномощно с нот. заверка с рег. № 5081/2024 от 30.09.2024 г., заверено пред нотариус И. М., рег. № 644, РС П., с което ищецът декларира съгласието си определеното обезщетение да бъде преведено по банковата сметка на неговия законен представител, но без същото пълномощно да отговаря на всички изисквания на чл. 338 от КЗ, а именно да съдържа изявление, че ищецът е наясно и е уведомен, че има право да получи плащането лично. За тази нередовност,

процесуалният представител на ищеца е бил уведомен от А. с уведомление с изх. № 2-101-4101 -7668#2/08.10.2024 г.

Впоследствие с ново уведомление с изх. № 2-101-4101-7668#4/20.01.2025 г. А. отново е уведомила ищеца, този път директно, а не чрез неговия представител за необходимостта да предостави лична банкова сметка за изплащане на определеното обезщетение.

В резултат на гореизложеното, едва с молба с вх. № 2-101-4101-7668#5/04.02.2025 г. коригирано нотариално заверено пълномощно е представено на ответника, като в тази връзка още на следващия ден определеното обезщетение е било преведено на ищеца.

Предвид изложеното, ответникът прави признание на иска в частта за неимуществени вреди за сумата от 20 000 лв., която е изплатена ефективно на ищеца към датата на отговора на исковата молба, обстоятелство, което се потвърждава и от ищеца в исковата молба. В тази връзка моли съда да отдели това като безспорно обстоятелство.

Счита, че със сумата от 20 000 лв. са обезщетени всички неимуществени вреди, претърпени от ищеца във връзка с процесното ПТП и че ответникът не е дал повод за завеждане на делото.

В този смисъл ответникът оспорва иска за сумата над 20 000 лв. до пълния заявен размер от 70 000 лева - неимуществени вреди като неоснователен.

На първо място, оспорва размера на предявения иск за неимуществени вреди, като счита същия за изключително завишен в противоречие с принципа на справедливост, прогласен в чл. 52 от ЗЗД, като излага съображения в тази връзка.

В настоящия случай счита, че размерът на претендираното от ищеца обезщетение не кореспондира на твърдените от него вреди, както са описани в исковата молба.

Оспорва твърденията в исковата молба относно това, че ищецът не е могъл да се обслужва сам, като е трябвало да използва чужда помощ и че това го натоварвало психически или физически. Оспорва и твърдението за ограничени социални контакти на ищеца. На първо място посочва, че ищецът е едва на 25 г. в разгара на своята младост, но и на достатъчно напреднала

възраст, позволяваща да изгради и затвърди своята личност и характер. От така описаните вреди, а именно трайно затруднение на движението на десния долен крайник, не следва, че той е останал неспособен изобщо да се грижи за себе си до такава степен, че му е необходимо съдействие за каквото и да е било. Посочва, че към исковата молба няма приложени болнични листове, от които да може да се види дали претърпените вреди от ПТП-то са попречили на ищеца да практикува своя работа или професия, не са представени никакви документи или други доказателства, от които да може да се установи по ясен и непротиворечив начин, че същият е бил увреден до такава степен, че е бил принуден да ограничи социалните си контакти с трети лица, особено и до ден днешен. Предвид възрастта на ищеца социалните контакти се осъществяват преимуществено и чрез електронни платформи. Счита, че единствено се установява, че има затруднено ходене за определен период (не и перманентно такава), което по никакъв начин не засяга способността му да води пълноценен начин на живот през това време.

Счита за некоректни твърденията на ищеца, че заложените суми в чл.492 от КЗ представляват минимални размери на обезщетението за неимуществени вреди при застрахователно събитие, които се дължат от застрахователя и излага съображения в тази връзка.

На следващо място ответникът оспорва описания механизъм на ПТП-то, както е изложен в исковата молба. Обръща внимание, че приложеният Констативен протокол за ПТП от 16.08.2024 г. с пострадали лица, съставен от дежурен в ПП при ОД на ВМР гр. С. В.И.Ж. не е изготвен съобразно изискванията на Наредба № 13-41 от 12 януари 2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Гаранционния фонд („Наредбата“). Посочва, че съгласно чл. 3, ал. 1 от Наредбата към Констативния протокол се изготвя и подробна план-схема на ПТП от органите на „Пътна полиция“ - МВР, което видно от приложения протокол към исковата молба не е направено. Отделно обръща внимание, че съгласно константната съдебна практика на ВКС, констативните протоколи за ПТП-та представляват официални свидетелстващи документи единствено относно действията, извършени от и удостоверени пред съставителя на акта - длъжностно лице. В случая длъжностното лице В. Ж. не е бил очевидец на извършеното ПТП и в тази връзка, въпросният констативен

протокол не представлява официален удостоверятелен документ и следователно не се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила. Оспорва и твърдението в исковата молба, че въпросното ПТП е настъпило на посочената дата точно в 16:58 часа, което е часът, посочен в представения и оспорен от ответника протокол, но не и часът на ПТП.

Оспорва твърденията за реализирана административно-наказателна отговорност на водача на застрахования при А. автомобил "Опел Астра" с рег. № **. Посочва, че в исковата молба се съдържат единствено данни за издаден АУАН в тази връзка, без никакви други индикации за отговорността на водача - няма информация за издадено наказателно постановление, което със сигурност би трябвало да е направено преди датата на завеждането на исковата молба (06.03.2025 г.) съгласно чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. Няма въведени твърдения или представени доказателства за образувано досъдебно производство.

Оспорва наличието на пряка причинно-следствена връзка между твърдените в исковата молба увреждания и процесното ПТП. Счита, че усложняването и/или удължаването на оздравителния процес на ищеца, в случай, че действително има такова, се дължи на негови предшестващи заболявания.

Прави изрично възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца с правно основание чл. 51, ал. 2 от ЗЗД. Твърди, че към момента на произшествието ищецът е нарушил правилата за движението по пътищата, установени в Закона за движението по пътищата („ЗДВП“), посочени в цитираните в ответника разпоредби.

Оспорва претенцията по акцесорните иски за законна лихва за забава върху обезщетението за неимуществени вреди. Счита, че неоснователността на главните иски води и до неоснователност на исковите за присъждане на законна лихва за забава. В условията на евентуалност оспорва датата, от която се претендира законна лихва за забава върху исковата претенция, а именно от 18.09.2024 г. - датата на завеждане на застрахователната претенция пред А.. Посочва, че датата на завеждане на застрахователната претенция пред ответника е 19.09.2024 г., видно от приложенията към отговора на исковата молба. Освен това ищецът първоначално е направил искане за изплащане на застрахователното обезщетение по банковата сметка на неговия законен

представител, адвокат С. П.. За тази цел същият е предоставил и нотариално заверено пълномощно, което пълномощно не отговаря на изискванията на чл. 338 от КЗ. Въпросната неизправност с пълномощното била комуникирана неколkokратно, както до процесуалния представител на ищеца, така и до самия ищец, като законосъобразно пълномощно за целите на плащането на определеното застрахователно обезщетение е било предоставено на А. чак на 04.02.2025 г. В резултат на това, ответникът при първа възможност още на следващия ден (05.02.2025 г.) е заплатил обезщетението от 20 000 лв. за претърпените неимуществени вреди по посочената сметка. В тази връзка, ако съдът прецени, че по- високо обезщетение се дължи, то законна лихва за забава следва да се дължи единствено върху присъдената сума над 20 000 лв. и то при начална дата - тази на входирането на исковата молба.

Постъпила е допълнителна искова молба, с която ищецът взема становище, че са неоснователни оспорванията в отговора на исковата молба, свързани с това, че ищецът не е могъл да се обслужва сам, а е използвал чужда помощ, както и че това е довело до психически и физически страдания.

Счита за неоснователни оспорванията за ограничения в социалните контакти на ищеца. Действително в млада възраст е, 25 годишен, но в резултат от пътнотранспортното произшествие ищецът се е затворил в себе си и не е излизал, ограничил е социалните си контакти. Това е било пречка и да работи, да упражняват трудова дейност и да реализира доходи. Именно в следствие на настъпилото ПТП ищецът е претърпял болки, страдания и неудобства от физически и психологичен характер, подробно описани в исковата молба.

Счита за неоснователни оспорванията в отговора на исковата молба свързани с механизма на настъпване на пътнотранспортното произшествие.

Твърди, че изготвеният протокол за ПТП с пострадали лица е изготвен от компетентен орган в рамките на компетентността му, в предвидения от закона ред и форма и представлява официален свидетелстващ документ. Посочва, че свидетелят Валентин Д. е възпрел инцидента и участниците в инцидента, като е взел отношение и за начина и механизма на настъпването му. Оспорванията за датата и часа на ПТП счита, че са лишени от основание, както и оспорването за реализиране на административно-наказателна отговорност на водача. Твърди, че неоснователно се оспорва механизма на настъпване на пътнотранспортно произшествие. Поддържа изцяло

обстоятелствата, описани в исковата молба и механизма на настъпването на пътнотранспортното произшествие, като всичко това е изцяло в резултат на виновното поведение на водача на лек автомобил „Опел Астра“ с рег. № *** - Й. З. А.. Твърди, че същият е имал възможност както да предвиди поведението на ищеца, така и да спре и да предотврати или да избегне настъпването на удар. Той не е изпълнил задължението си като водач на моторно превозно средство да бъде предпазлив към уязвимите участници в движението, каквито са велосипедистите. Счита, че неоснователно се твърди, че ищецът е бил с тъмни дрехи и невидим. Посочва, че същият е бил със светли дрехи и е бил видим, освен това инцидентът е настъпил в светлата част.

Счита, за неоснователно оспорването на вида и характера на получените от ищеца увреждания, които са настъпили в следствие на процесното ПТП.

По отношение на възражението за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия, посочва, че същото е голословно и неподкрепено с доказателства.

Относно оспорването на претендираните лихви за забава посочва, че при деликт лихви за забава се дължат от датата на непозволеното увреждане.

В тази връзка счита, че следва да се има предвид, че задължението за изплащане на застрахователно обезщетение възниква с настъпване на застрахователното събитие. Посочва, че приложимата правна норма е чл. 429, ал. 3 от КЗ, в която е уредено задължение на застрахователя за лихви от датата на уведомяване от застрахования или от датата на уведомяване или предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице. Тъй като за деликвента е установено задължение да уведоми застрахователя в 7-дневен срок от датата на настъпване на застрахователното събитие, в конкретния случай застрахователя не оспорва, че това задължение е изпълнено. То за застрахователят възниква задължения за заплащане на лихви към пострадалия от седмия ден, така както е посочено в исковата молба.

Постъпил е допълнителен отговор, с който ответникът посочва, че в допълнителната искова молба се наблюдава преповтаряне на вече твърдените вреди в исковата молба, като единствено бланкетно се оспорват направените от ответника възражения в отговора на исковата молба без да се представят допълнителни доказателства в тази връзка. Относно твърдението, че ищецът

не е могъл да работи поради събитието, заявява, че не се посочва, каква е била трудовата му дейност преди този момент и до каква степен нетрайните увреждания са му попречили да извършва своята дейност, като не са представени доказателства в тази връзка.

По отношение на преживения стрес от страна на ищеца, посочва, че в първоначалната искова молба се посочва, че поради инцидентът същият „не е можел да се придвижва заради операция на крака, като по този начин е бил ограничен откъм социални контакти, не е могъл да се обслужва сам, като е използвач чужда помощ“. В допълнителната искова молба се посочва, че ищецът „се е затворил в себе си и не е излизал. ограничил е социалните си контакти“. Твърди, че се наблюдава противоречие, като не става ясно дали ищецът обективно не е могъл да осъществява социални контакти със свои връстници и познати, или както е посочено в допълнителната искова молба, това е направено по свой собствен избор.

Относно механизма на ПТП, ответникът заявява, че поддържа изложеното в отговора на исковата молба, както и всички въведени възражения в тази връзка.

Оспорва твърденията в допълнителната искова молба относно това, че лицето В. Д. Ж. е възприел пряко инцидента - такива данни от доказателствения материал няма.

Относно въведеното възражение за съпричиняване и претърпените вреди поддържа изложеното в отговора на исковата молба, възраженията и направените доказателствени искания в тази връзка.

Относно претендираната законна лихва за забава, поддържа вече изложеното в отговора на исковата молба. Посочва, че ищецът първоначално е направил искане за изплащане на застрахователното обезщетение по банковата сметка на неговия закон представител, адвокат С. П.. За тази цел същият е предоставил и нотариално заверено пълномощно, което пълномощно не отговаря на изискванията на чл. 338 от КЗ – първоначалното пълномощно не е съдържало изявление на ищеца, че е уведомен, че има право да получи плащането лично. Въпросната неизправност с пълномощното била комуникирана неколкократно, както до процесуалния представител на ищеца, така и до самия ищец, като законосъобразно пълномощно за целите на плащането на определеното застрахователно обезщетение е било

предоставено на А. едва на 04.02.2025 г. В резултат на това, ответникът при първа възможност още на следващия ден (05.02.2025 г.) е заплатил обезщетението от 20 000 лв. за претърпените неимуществени вреди по посочената сметка. В случая ищецът не е предоставил банкова сметка, по която да се изплати обезщетението по законосъобразен начин, с което се е поставил в забава на кредитора.

С оглед на гореизложеното, моли съда да отхвърли като неоснователен предявения срещу ЗАД „А.Б.“ АД иск за обезщетение на неимуществени вреди.

Претендира присъждане на направените разноски по делото.

Във връзка с указанията на съда е постъпила уточняваща молба, с която ищецът конкретизира петитума на иска като посочва, че е предявил иск за претърпени от него неимуществени вреди, като обезщетение в размер на 70 000лв., от които 20 000лв. са изплатени от ответника по предявената от него застрахователна претенция, като в настоящото производство претендира сумата от 50 000лв., представляваща разликата до 70 000лв.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните намира за установено следното:

Страните не спорят и съдът намира за безспорни обстоятелствата относно осъществяване на ПТП на 16.08.2024г. в гр. С. на кръстовището между ул. „**“ и бул. „**“ между лек автомобил „Опел Астра“ с рег. № **, собственост и управляван от Й. З. А., ЕГН: *****, адрес: гр. С., ** и велосипедиста М. Д. П., с ЕГН: *****, с адрес: с. Л.**, при което последния е получил телесни увреждания.

За процесното ПТП е съставен констативен протокол за ПТП с пострадали лица от служителя В.И.Ж. от сектор „Пътна полиция“ при ОД МВР - С., като на водача на лек автомобил „Опел Астра“ с рег. № ** - Й. З. А. е съставен АУАН № 1355019/16.08.2024г. и Наказателно постановление № 24-1228-004032/ 27 09.2024 г. на ОДМВР - С., сектор Пътна полиция -С..

Към датата на ПТП за лек автомобил „Опел Астра“ с рег. № **, управляван от Й. З. А., има сключена застраховка „Гражданска отговорност на

автомобилистите“, застрахователна полица № BG/01/124000025466 със срок на валидност една година, считано от 31.12.2023г. до 31.12.2024г. със ЗАД „А.“ АД гр. С..

Съобразно разпоредбата на чл. 380 от КЗ, ищецът предявил претенцията си за изплащане на обезщетение пред „Д.“ ЕАД с писмо, получено от застрахователя на дата 18.09.2024 г. По случая е заведена щета с № 1000/24/217/500570 от 18.09.2024г., по която застрахователят определил обезщетение в размер на 20 000 лв. На 26.09.2024 г. М. Д. П. декларирал пред застрахователя, че не е претендирал и не е получавал и не предстои да получи (застрахователно) обезщетение от друг застраховател/лице/виновния водач/неговите наследници за същото застрахователно събитие. На 05.02.2025 г. сумата в размер на 20 000 лв. е преведена по банковата сметка на ищеца. Недоволен от размера на определеното и изплатено от застрахователя обезщетение, ищецът предявява настоящия осъдителен иск.

С оглед изясняване на спора от фактическа страна, по делото е назначена съдебна автотехническа експертиза, чието заключение не е оспорено от страните и се възприема от съда. Въз основа на събраните доказателства вещото лице – автоексперт е установило, че механизмът на ПТП е следният:

На 16.08.2024 г. около 16:58 часа по ул. „** булевард“ в посока от юг на север се е движил л.а. Опел Астра, с рег. № **, управляван от Й. З. А.. В същото време, по същата улица, но в обратна посока - от север на юг се е движил велосипедиста М. Д. П.. Било е светлата част на денонощието. Времето е било ясно. Пътната настилка била суха. В района на Т-образното кръстовище, образувано от пресичането на ул. „** булевард“ и ул. „**“, водачът на л.а. Опел Астра е предприел завиване наляво с намерението да продължи движението си на запад, по ул. „**“. На линията на ориентира по дължина на пътното платно и на около 5,90 - 6,45 м западно от линията на ориентира по широчина на пътното платно е настъпил удар между двете ППС. За л.а. Опел ударът е настъпил в предната челна част, а за велосипеда - в странична лява част. В резултат на ПТП, велосипедистът е изпаднал върху пътната настилка пред автомобила. Причинени са телесни увреждания на водача на велосипеда и материални щети по двете ПС.

Според автоексперта, причините за настъпване на ПТП от техническа гледна точка са субективните действия на водача на л.а. Опел - Й. А., който

преди да предприеме маневрата „Завиване наляво“ не се съобразил с положението, посоката и скоростта на движение на насрещно движещия се по пътя с предимство велосипедист и не го е пропуснал да премине.

ПТП е настъпило в светлата част на денонощието в района на Т- образно кръстовище, образувано от пресичането на ул. „** булевард“ и ул. „**“. Участъкът от пътя в района на ПТП е прав и хоризонтален. Времето е било слънчево, видимостта е била нормална, а пътната настилка е била суха. Улица „** булевард“ е двупосочна, с две пътни ленти за движещите се в посока от север на юг и с три пътни ленти за движещите се в посока от юг на север.

За посоката на движение на велосипеда, преди кръстовището има поставени следните пътни знаци: А18 „Пешеходна пътека“; В26 „Забранено е движението със скорост, по висока от означената“; 30 км/ч; БЗ „Път с предимство“; Табела, указваща начало на участък с видеонаблюдение.

За посоката на движение на л.а. Опел, преди кръстовището има поставени следните пътни знаци: А18 „ Пешеходна пътека“; А13 „Изкуствени неравности по платното за движение; В26 „Забранено е движението със скорост, по висока от означената“ 30 км/ч; Д17 „Пешеходна пътека“; Табела, указваща начало на участък с видеонаблюдение; ГИ „Преминаване отдясно или отляво на знака“; С6 „Табела с направляващи стрелки“.

В материалите, приложени по делото, няма данни с какви дрехи е бил облечен пострадалият към момента на настъпване на ПТП.

Мястото на удара спрямо елементите на пътя се намира: По дължина на пътното платно - на линията на ориентира; По широчина на пътното платно - на около 5,90 - 6,45 м западно от линията на ориентира.

Непосредствено преди ПТП, пострадалият е управлявал велосипед по ул. „** булевард“. Съгласно план-схемата на пътнo-транспортно произшествие към Констативен протокол за ПТП с пострадали лица и данните н АУАН и НП, велосипедистът се е движил в посока от север на юг в западната/дясната пътна лента. Не е известно къде точно на пътя са изпаднали тялото на велосипедиста и велосипеда.

По делото няма обективни данни, на база на които да се определи коректно и обосновано скоростта на движение на велосипедиста в момента на удара и преди ПТП.

Видно от мащабната скица, разстоянието от северната част на кръстовището до мястото на удара е 25 м. Това разстояние е достатъчно, водачът на л.а. Опел да възприеме насрещно движещият се велосипед, преди да предприеме навлизане в кръстовището, ако гледа в посока на север.

В материалите, приложени по делото има данни, че непосредствено преди ПТП, велосипедистът се е движил по път с предимство, като е имал намерението да продължи движението си направо. Според автоексперта, поведението на велосипедиста непосредствено преди ПТП е било технически правилно. Велосипедистът е нямал техническата възможност да предвиди действията на водача на автомобила, който е бил в покой, след което внезапно е потеглил и в този смисъл, в конкретната пътна ситуация е нямал техническата възможност да предотврати ПТП.

Тъй като по делото няма обективни данни, на база на които да се определи скоростта на движение на л.а. Опел, вещото лице е посочило, че не може коректно и обосновано да бъде определена опасната зона за спиране на МПС. Посочва, че в конкретната пътна ситуация, дължината на опасната зона за спиране на л.а. Опел не е от значение за анализа на предотвратимостта на удара от страна на водача му, тъй като непосредствено преди ПТП водачът е установил в покой МПС. В този случай, не би настъпил удар между двете ПС, ако преди да завие наляво, водачът на автомобила пропусне насрещно движещият се велосипедист и след това завие наляво. В материалите по делото няма данни, водачът на лекия автомобил да е имал ограничена видимост към насрещно движещия се велосипедист, напротив - имал е видимост до другото кръстовище на север (до Склад 1). От мащабната скица се вижда, че, разстоянието от северната част на кръстовището до мястото на удара е 25 м. Това разстояние е достатъчно за възприемане на насрещно движещият се велосипед и водачът на л.а. Опел е имал обективна възможност да го направи, преди да предприеме завиване наляво, ако гледа в тази посока - към северната част на кръстовището.

От заключението на съдебномедицинската експертиза по писмени данни, при процесното ПТП М. Д. П. е получил: Разкъсно-контузна рана и разкъсване на м. вастус медиалис (широк страничен бедрен мускул) на дясното бедро. Охлузвания и рани на лява предмишница. Охлузвания по гърба и мишничната област на левия горен крайник. Кръвонасядане по първи

пръст на лявата ръка.

Разкъсването на широкия страничен бедрен мускул на дясното бедро и наложилото се оперативно възстановяване е причинило трайно затруднение в движението на десния долен крайник за срок по-дълъг от 30 дни. Останалите травматични увреждания са причинили разстройство на здравето, извън случаите на чл. 128 и чл. 129 от НК. Тези травматични увреждания, неминуемо са причинявали болки и неудобства.

При пострадалия М. П. е проведено болнично и оперативно лечение в рамките на пет дни, в следствие са извършени два консултативни прегледа от личния лекар.

При правилно протичане на оздравителния период до пълно възстановяване на движенията от полученото разкъсване на широкия страничен бедрен мускул е в рамките на 1,5-2 месеца. В съдебно заседание експертът е посочил, че в началото болката е по-интензивна и зависи от индивидуалната чувствителност на индивида. Всеки индивид има праг на болка. Налице е оперативен белег, като той не представлява козметичен дефект. Останалите травматични увреждания са отшумели за период от около 20 - 25 дни.

Заклучението на съдебния медик е, че към момента пострадалият е възстановен напълно единствено е наличен минимален дискомфорт от страна на нараняването на десния бедрен мускул, изразяващ се в засилена чувствителност върху раната на бедрото. Дискомфортът е при движение, при клякане, но не толкова интензивен, както в периода от двата месеца. След изтичането на възстановителния период ще усеща дискомфорт в тази област, но не му пречи да свива крака и да кляка.

За периода на оздравителния процес, придвижването е било затруднено и до определена степен ограничено, като в този период възможността за клякане и свиване на десния долен крайник в областта на коляното е било ограничено.

Не са налице придружаващи заболявания при пострадалия, които да са оказвали влияние на оздравителния процес. Назначени са му два консултативни прегледа, които са отразени в справката от НЗОК.

При проведеното психологично изследване от съдебен психолог са

констатирани психо-емоционални травми, които е претърпял ищеца от настъпилото пътнотранспортно произшествие, довели до консултация с психиатър изразяващи се в повишена тревожност, емоционална лабилност и фиксираност към психотравмата.

Ищецът е изпитвал тези психо-емоционални преживявания интензивно през първите два - три месеца след инцидента, като са оставили траен отпечатък в неговото съзнание.

Към момента на изследването все още се констатират непреработени емоционални преживявания, свързани с инцидента. В конкретният случай към момента на освидетелстването е налице частична редукция на болестната симптоматика, но персистират епизодични проблеми с повишена тревожност и безпокойство, както и чувство на напрежение, епизодично “оживяване” на спомена за случилото се, което освидетелстваният се стреми да изтласква.

Според експерта съществува потенциален риск тези проблеми да бъдат задълбочени, тъй като травмата не е преработена. Препоръчва се психотерапевтична подкрепа.

С оглед установяване на релевантните факти и обстоятелства по делото **са събрани гласни доказателства.**

От показанията на свидетеля Д.Г.Ж., наемодател на ищеца, се установява, че при ПТП на 16.08.2024 г. ищецът е получил дълбока рана на бедрото и други по-леки наранявания. След седемдневен престой е изписан от болницата. Първоначално около два месеца се придвижвал с патерица, след което още 3-4 месеца походката била затруднена. През този период изпитвал силни болки и бил стресиран, притеснен относно работата си, защото е свързана с физически усилия – работа на скеле. Впечатленията на свидетелката Ж. са, че ищецът е изпаднал в депресия. По време на възстановяването си имал нужда от чужда помощ за пазаруване и за поддържане на домакинството. След време се върнал на работа. Вече не кара велосипед.

Свидетелят Й. З. А. е водач на л.а. Опел Астра, с рег. № **, с който е реализирано процесното ПТП. Посочва, че се движел по ул. ** и възнамерявал да завие към светофара на ул.,**“, за да мине покрай магазин „Р.“. Спрял, за да се огледа. Отляво нямало превозно средство, отдясно идвало превозно средство, което намалило, но още се движело като започнал да прави завоя. В

един момент се зачудил дали ще спре или няма да спре. Когато видял, че спира, по най – бързия начин побързал да се изнесе от кръстовището и в този момент чул удара. Върху него се посипали стъкла. Инстинктивно затворил очи. Като ги отворил, колата била спряла, велосипедистът се претъркулил напред, станал и изтичал до съседния тротоар и седнал. Свидетелят посочва, че не е видял велосипедиста, тъй като се е загледал в автомобила, който идвал отдясно дали ще спре. Свидетелят излязъл от автомобила, попитал го с какво да помогне и се обадил на 112. На мястопроизшествието пристигнали екип на КАТ и линейка, която взела пострадалия.

Велосипедистът получил охлузвания по краката, по ръката и по гърба. Имал дълбока рана на крака, имало не много кръв. На велосипеда била смачкана само вилката на кормилото.

Пострадалият управлявал велосипед, приспособен с мотор. Времето било слънчево, водачът на лекия автомобил имал видимост до другото кръстовище, което на Склад 1. До там нямало никакво превозно средство.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

За да се ангажира отговорността на застрахователя по чл. 432, ал. 1 от КЗ, е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност", между прекия причинител на вредата и застрахователя, при спазване на изискванията на чл. 380 КЗ.

В случая, не е спорно наличието на валидно застрахователно правоотношение към датата на процесното ПТП на 16.08.2024 г., по силата на което, по силата на което ЗАД „А.“ АД е поело задължение да обезщети увредените лица при използването на застрахования лек автомобил марка и модел Опел Астра, с рег. № ** по застраховка „Гражданска отговорност“.

Ищецът депозирал претенция пред ЗАД „А.“ АД и е образувана застрахователна преписка, по която е заплатено обезщетение в размер на 20 000 лв. Недоволен от размера на изплатеното обезщетение, съобразно разпоредбата на чл. 498, ал.3 КЗ, във вр. с чл. 380 КЗ ищецът предявява настоящия иск срещу ЗАД „А.“ АД, което е пасивно легитимирано и се явява

надлежна страна в настоящото производство, поради това съдът намира предявените искове за процесуално допустими.

На следващо място следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди.

В настоящия случай, доколкото няма постановена присъда, която да е задължителна за гражданския съд на основание чл. 300 от ГПК относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца, тези предпоставки следва да бъдат установени с доказателства в хода на настоящото производство.

Видно от съдебната автотехническа експертиза, причините за настъпване на ПТП от техническа гледна точка са субективните действия на водача на л.а. Опел - Й. А., който преди да предприеме маневрата „Завиване наляво“ не се съобразил с положението, посоката и скоростта на движение на насрещно движещия се по пътя с предимство велосипедист и не го е пропуснал да премине. В показанията си свидетелят Й. З. А., който е шофирал участвалия в ПТП л.а. Опел Астра, с рег. № **, посочва, че при извършване на маневрата „Завой наляво“ се е загледал в приближаващия от негово ляво автомобил и при изнасяне на автомобила от кръстовището е „чул“ удара с велосипедиста.

Според автоексперта, ударът е бил изцяло предотвратим от страна на водача на МПС, тъй като непосредствено преди ПТП лекият автомобил е бил в покой. Удар между двете превозни средства не би настъпил, ако преди да завие наляво, водачът на автомобила пропусне насрещно движещият се велосипедист и след това извърши маневрата. Водачът на МПС е имал видимост до другото кръстовище на север (до Склад 1). Видно от мащабната скица, разстоянието от северната част на кръстовището до мястото на удара е 25 м. Това разстояние е достатъчно за възприемане на насрещно движещият се велосипед и водачът на л.а. Опел е имал обективна възможност да го направи, преди да предприеме завиване наляво, ако гледа в тази посока - към северната част на кръстовището.

Велосипедистът е нямал техническата възможност да предвиди действията на водача на автомобила, който е бил в покой, след което внезапно

е потеглил и в този смисъл, в конкретната пътна ситуация е нямал техническата възможност да предотврати ПТП. Според автоексперта, поведението на велосипедиста непосредствено преди ПТП е било технически правилно.

С оглед изложеното съдът намира, че допуснатите нарушения на водача на лек автомобил марка и модел Опел Астра, с рег. № ** са в пряка причинна връзка с настъпилите травми на М. Д. П. и следва да се направи извод, че презумцията на чл. 45, ал. 2 ЗЗД не е оборена.

Поради това съдът приема, че деянието на водача на лек автомобил марка и модел Опел Астра, с рег. № ** осъществява всички признаци /обективни и субективни/ на деликтния състав по чл. 45 от ЗЗД. Следователно отговорността на ЗАД „А.“ АД следва да бъде ангажирана, като предявеният иск за неимуществени вреди е доказан по основание.

Относно размера на иска за неимуществени вреди, съдът намира следното:

Съгласно чл. 52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Справедливостта изисква претърпените болки и страдания на ищеца да бъдат надлежно и адекватно обезщетени. Понятието “справедливост” не е абстрактно. Според ПП на ВС на РБ № 4/23.12.1968 г. то е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства са характера на увреждането, начина на настъпването, обстоятелствата при които е станало, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания и др.

В настоящия случай от събраните доказателства по делото – съдебномедицинска, съдебно-психологическа експертизи и свидетелски показания, се установява, че при процесното ПТП М. П. е получил една средна телесна повреда - разкъсно-контузна рана и разкъсване на м. вастус медиалис (широк страничен бедрен мускул) на дясното бедро и множество леки - охлузвания и рани на лява предмишница, охлузвания по гърба и мишничната област на левия горен крайник и кръвонасядане по първи пръст на лявата ръка. Разкъсно-контузната рана на бедрото е лекувана оперативно по време на петдневния престой на ищеца в болница, след което травмата е

проследена при проведените два консултативни прегледа.

Движението на десния долен крайник на ищеца е било затруднено за срок по-дълъг период от 1,5-2 месеца, като през този период се е придвижвал с патерици (видно от показанията на свидетелката Ж.), през който период е изпитвал интензивни болки. Останалите травматични увреждания – рани и охлузвания, неминуемо са причинявали болки и неудобства, като същите са отшумели за период от около 20 - 25 дни.

Становището на съдебния медик е, че към момента пострадалият е възстановен напълно, единствено е наличен минимален дискомфорт при движение и клякане от страна на нараняването на десния бедрен мускул, който не е толкова интензивен, както в периода от двата месеца. След изтичането на възстановителния период П. ще може да свива крака и да кляка, но ще продължава да усеща дискомфорт, изразяващ се в засилена чувствителност върху раната на бедрото.

От заключението на съдебно-психологичната експертиза се установи, че в резултат на процесното ПТП ищецът е претърпял психо-емоционални травми, по-интензивни през първите два - три месеца след инцидента, като същите са оставили траен отпечатък в неговото съзнание. Това е станало причина да потърси психиатрична помощ и провеждане на лечение. Въпреки, че при психологичното изследване е констатирана частична редукция на симптоматика, експертът е установил все още персистиращи епизодични проблеми с повишена тревожност и безпокойство, както и чувство на напрежение, епизодично “оживяване” на спомена за случилото се, което освидетелстваният се стреми да изтласква. Съществува потенциален риск тези проблеми да бъдат задълбочени, тъй като травмата не е преработена, поради което се препоръчва психотерапевтична подкрепа.

Съдът, като взе предвид, тежестта на травмите, възрастта на ищеца към момента на ПТП – 25 години, неудобствата и ограниченията от личен, битов и социален характер, които е претърпял, болките, както и психическата травма, дискомфортът в областта на нараняването, който ще продължава да изпитва, намира, че справедливо обезщетение за претърпените от М. Д. П. неимуществени вреди би била сумата от 50 000 лв.

Безспорно установено е, че ответното дружество е изплатило на ищеца М. Д. П. обезщетение за неимуществени вреди в общ размер **20 000 лв.**,

преведено по банковата сметка на ищеца на 05.02.2025 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 66, ал. 1 от ЗЗД ищите, в качеството си на кредитори, не могат да бъдат задължени да получат частично плащане. Въпреки това доброволно изплатената от застрахователя сума, следва да бъде приспадната от определеното от съда обезщетение в размер на 50 000 лв. за претърпените от М. Д. П. неимуществени вреди. Трайната съдебна практика приема, че изплатената от застрахователя по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ извънсъдебно сума, внесена от него по банкова сметка на името на пострадалото лице, когато последното не е съгласно с размера на определеното обезщетение, но не го е върнало на застрахователя, следва да бъде отчетена /приспадната/ от съда. Поради това, съдът намира, че след като **от обезщетението за неимуществени вреди в размер на 50 000 лв. се приспадне заплатената от ответното дружество сума в размер от 20 000 лв., то на ищеца следва да бъде присъдено обезщетение в размер 30 000 лв.**

По възражението за съпричиняване.

Разпоредбата на чл. 51, ал. 2 ЗЗД предвижда възможност обезщетението за вреди от непозволено увреждане да се намали, ако самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване. От значение за определяне наличието и степента на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на увреденото лице е съществуването на причинна връзка между поведението на пострадалия и противоправното поведение на делинквента, доколкото намаляване обезщетението за вреди от деликт не може да почива на предположения. Затова при въведено възражение за съпричиняване, винаги следва да прецени дали конкретните установени при условията на пълно и главно доказване, действия на пострадалия са допринесли за така настъпилата вреда – създали са условия или са я улеснили, и въз основа на тях да определи обективния принос на последния. Доказателствената тежест за установяването на твърдения правнорелевантен факт принадлежи на страната, която навежда това частично правоизключващо възражение, като доказването трябва да е пълно, съобразно правилата, предписани в нормата на чл. 154, ал. 1 ГПК.

От страна на ответното дружество е направено възражение за съпричиняване, изразяващо се в нарушаване на правилата за движението по

пътищата, установени в Закона за движението по пътищата („ЗДвП“), като: е управлявал велосипед без да притежава изправни светлоотразителни устройства и устройства, които да излъчват бяла или жълта добре различима светлина в нарушение на чл. 79 ЗДвП; не се е движел в дясната част на платното за движение в нарушение на чл. 80, т. 2 от ЗДвП в нарушение на чл. 15, ал. 5 ЗДвП; не е съобразил скоростта на движението на своя велосипед с пътната обстановка и натовареността на движението, когато е навлизал в кръстовището в нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП и чл. 47 ЗДвП.

С доклада си по делото на ответника е указано, че в негова тежест е да докаже при условията на главно и пълно доказване поведението на пострадалия, допринесло за настъпване на вредоносния резултат. По делото доказателства в тази насока не представени, нито от страна на застрахователя е поискано събирането на такива. Освен това видно от заключението на приетата автотехническа експертиза, поведението на велосипедиста непосредствено преди ПТП е било технически правилно.

С оглед изложеното, възражението за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца следва да се отхвърли като неоснователно.

По искането за присъждане на законна лихва:

Съгласно чл. 429, ал. 3, изр. 2 - ро КЗ вр. чл. 493, ал. 1, т. 5 и чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ, застрахователят дължи на увреденото лице лихвите за забавата на застрахования по застраховка "Гражданска отговорност", считано от по-ранната дата на уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие от застрахования делинквент или от увреденото лице, вкл. чрез предявяване от последното на застрахователна претенция, стига лихвите да са в рамките на лимита на отговорност на застрахователя, определен от размера на застрахователната сума.

В настоящия случай, ищецът претендира законна лихва от 18.09.2024 г. По делото е представено доказателство, че е предявена застрахователна претенция, получена от застрахователя на 18.09.2024 г. – застрахователна преписка № 1000/24/217/500570 от 18.09.2024г. Следователно съдът като съобрази посочените обстоятелства и при липса на други данни, следва да

приложи разпоредбата на чл. 429, ал. 3 КЗ. Датата, от която следва да се присъди законната лихва е 18.09.2024г., от датата на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице.

Следва да се вземе предвид, че на 05.02.2025 г. ответното дружество е заплатило на М. Д. П. сумата 20 000 лв. за претърпените неимуществени вреди, за нанесени телесни увреди, в резултат от процесното ПТП.

В случай, че застрахователят по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е направил доброволно плащане на обезщетение за неимуществени вреди на увредено лице, застрахователят дължи законна лихва върху тази сума от датата на забавата до датата на предложеното изпълнение.

С оглед изложеното съдът намира, че на М. Д. П. се дължи законна лихва по следния начин: **върху сумата в размер на 20 000 лв. от 18.09.2024 г./датата на претенцията до застрахователя/ до 05.02.2025 г./датата на доброволното плащане от застрахователя/ и върху сумата в размер на 30 000 лв. от 18.09.2024 г./датата на претенцията до застрахователя/ до окончателното плащане.**

Предвид гореизложеното съдът намира, че ЗАД „А.” АД ЕИК: **, със седалище и адрес на управление: гр. С., ** следва да заплати на М. Д. П., с ЕГН: *****, с адрес: с. Л.**, **допълнително сумата от 30 000 лв. към доброволно изплатената сума от 20 000 лв. преди завеждане на делото,** представляваща обезщетение за причинените му неимуществени вреди изразяващи се в болки, страдания, неудобства и психо-емоционални травми, в следствие на травматични увреждания - разкъсно-контузна рана и разкъсване на м. вастус медиалис /широк страничен бедрен мускул/ на дясното бедро, наложило оперативно възстановяване, причинило трайно затруднение в движението на десния долен крайник за срок по-дълъг от 30 дни; охлузвания и рани на лява предмишница; охлузвания по гърба и мишничната област на левия горен крайник, кръвонасядане по първи пръст на лявата ръка, оперативни превръзки по лява предмишница и дясно бедро, причинили разстройство на здравето, извън случаите на чл. 128 и чл. 129 от НК, всичките увреждания, които е претърпял в резултат на непозволено увреждане при пътно-транспортно произшествие, настъпило на 16.08.2024 г. около 16.58ч. в гр. С. на кръстовището между ул. „**” и бул. „**”, ведно със законната лихва,

както следва: върху сумата в размер на 20 000 лв. от 18.09.2024 г. до 05.02.2025 г. и върху сумата в размер на 30 000 лв. от 18.09.2024 г. до окончателното плащане, като следва да отхвърли предявения иск до претендираната сума от 50 000 лв., като **неоснователен и недоказан**.

По отговорността за разноси:

От представените по делото доказателства се установява, че на ищеца е предоставена безплатна правна помощ по реда на чл. 38, ал. 2 ЗАДв. Съгласно посочената разпоредба адвокатът, оказващ безплатно адвокатска помощ, има право на адвокатско възнаграждение, ако се касае за случай по чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА и ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноси. С решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС е прието, че Наредба № 1/2004 г. за МРАВ е равнозначна на хоризонтално определяне на задължителните минимални тарифи, забранено от чл. 101 от ДФЕС, имащ директен ефект в отношенията между частноправните субекти и пораждащ правни последици за тях, поради което се явява нищожна. В този смисъл съдът е свободен да определи размера на дължимото адвокатското възнаграждение по своя преценка, съобразявайки се с приетите до настоящия момент критерии – фактическа и правна сложност на делото, обем на осъществената правна защита – написване на искова молба или подаване на отговор, явяване в съдебни заседания, представяне или не на писмени бележки по делото, както и броя на проведените съдебни заседания.

Поради това съдът намира, че с оглед фактическа и правна сложност на делото, обема на оказаната правна помощ на ищцата, адвокатското възнаграждение на представляващия я адв. С. П. следва да бъде определено в размер на 4 500 лева без ДДС

С оглед изхода на делото ЗАД „А.” АД следва да заплати на адв. С. П. адвокатско възнаграждение за осъщественото представителство на М. Д. П. в размер на 2700 лв. без вкл. ДДС.

Ответникът е направил разноси за заплатено възнаграждение за съдебномедицинска експертиза – 800 лв. (409,03 евро), заплатено възнаграждение за съдебна автотехническа експертиза – 620 евро (1 212,61 лв.), 10 лв – за 2 бр. съдебни удостоверения и 15180 лв. - заплатено адвокатско възнаграждение.

Ответникът е направил възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение на пълномощника на ответника. С оглед даденото тълкуване в решение по дело С-438/22 на СЕС, съдът не е ограничен от минимума, установен с нормата чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, като съгласно практиката на ВКС, посочените в наредбата размери на адвокатските възнаграждения могат да служат единствено като ориентир при определяне служебно на възнаграждения, но без да са обвързващи за съда. Тези размери подлежат на преценка от съда с оглед цената на предоставените услуги, като от значение следва да са: видът на спора, интересът, видът и количеството на извършената работа и преди всичко фактическата и правна сложност на делото.

Съобразно посочените параметри на релевантните обстоятелства, съдът намира, че възражението за прекомерност е основателно. Претендираното възнаграждение от 15180 лв. следва да се намали до 5400 лв. с ДДС. Така направените разноски от ответника са в общ размер на 7 422,61 лева.

Съобразно отхвърлената част от иска, М. Д. П. следва да заплати на ЗАД „А.” АД сумата 2 969,04 лв. – разноски в производството.

На основание чл.78, ал.6 от ГПК ответникът ЗАД „А.” АД следва да бъде осъден да заплати в полза на Държавата, по бюджета на съдебната власт, държавна такса в размер на 2000 лева и 420 лв. – разноски заплатени от бюджета на съда.

Съгласно [чл. 3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България \(ЗВЕРБ\)](#), [решение \(ЕС\) 2025/1407](#) на Съвета от 8 юли 2025 година относно приемането на еврото от Б., считано от 1 януари 2026 г. и [Регламент \(ЕС\) 2025/1409](#) на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на [Регламент \(ЕО\) № 2866/98](#) по отношение на валутния курс към еврото за Б., към настоящия момент официална парична единица е еврото, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, всички горепосочени суми следва да се превалутират по правилата на [чл.12-13 от ЗВЕРБ](#), тъй като решението е постановено след 01.01.2026г.

С оглед изложеното съдът намира, че ЗАД „А.” АД ЕИК: **, със седалище и адрес на управление: гр. С., ** следва да заплати на М. Д. П., с ЕГН: *****, с адрес: с. Л.**, допълнително сумата 15 338,76 евро

(петнадесет хиляди триста тридесет и осем евро и седемдесет и шест евроцента, с левова равностойност 30 000 лв.) към доброволно изплатената сума от 10 225,84 евро (десет хиляди двеста двадесет и пет евро и осемдесет и четири евроцента, с левова равностойност 20 000 лв.) преди завеждане на делото, представляваща обезщетение за причинените му неимуществени вреди изразяващи се в болки, страдания, неудобства и психо-емоционални травми, в следствие на травматични увреждания - разкъсно-контузна рана и разкъсване на м. vastus медиалис /широк страничен бедрен мускул/ на дясното бедро, наложило оперативно възстановяване, причинило трайно затруднение в движението на десния долен крайник за срок по-дълъг от 30 дни; охлузвания и рани на лява предмишница; охлузвания по гърба и мишничната област на левия горен крайник, кръвонасядане по първи пръст на лявата ръка, оперативни превръзки по лява предмишница и дясно бедро, причинили разстройство на здравето, извън случаите на чл. 128 и чл. 129 от НК, всичките увреждания, които е претърпял в резултат на непозволено увреждане при пътно-транспортно произшествие, настъпило на 16.08.2024 г. около 16.58ч. в гр. С. на кръстовището между ул. „**“ и бул. „**“, ведно със законната лихва, както следва: върху сумата в размер на 10 225,84 евро (20 000 лв.) от 18.09.2024 г. до 05.02.2025 г. и върху сумата в размер на 15 338,76 евро (30 000 лв.) от 18.09.2024 г. до окончателното плащане, **като следва да отхвърли предявения иск** до претендираната сума от 25 564,59 евро (50 000 лв.), като неоснователен и недоказан.

С оглед изхода на делото ЗАД „А.“ АД следва да заплати на адв. С. П. адвокатско възнаграждение за осъщественото представителство на М. Д. П. в размер на 1 380,49 евро (хиляда триста и осемдесет евро и четиридесет и девет евроцента, с левова равностойност 2700 лв.) без вкл. ДДС.

Съобразно отхвърлената част от иска, М. Д. П. следва да заплати на ЗАД „А.“ АД сумата 1 518,05 евро (хиляда петстотин и осемнадесет евро и пет евроцента, с левова равностойност 2 969,04 лв.) – разноски в производството.

На основание чл.78, ал.6 от ГПК ответникът ЗАД „А.“ АД следва да бъде осъден да заплати в полза на Държавата, по бюджета на съдебната власт, държавна такса в размер на 1 022,58 евро (хиляда и двадесет и две евро и петдесет и осем евроцента, с левова равностойност 2000 лева) и 214,74 евро (двеста и четиринадесет евро и седемдесет и четири евроцента, с левова

равностойност 420 лв.) – разноски заплатени от бюджета на съда.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „А.” АД, ЕИК: **, със седалище и адрес на управление: гр. С., ** да заплати на М. Д. П., с ЕГН: *****, с адрес: с. Л.**, допълнително сумата 15 338,76 евро (петнадесет хиляди триста тридесет и осем евро и седемдесет и шест евроцента, с левова равностойност 30 000 лв.) към доброволно изплатената сума от 10 225,84 евро (десет хиляди двеста двадесет и пет евро и осемдесет и четири евроцента, с левова равностойност 20 000 лв.) преди завеждане на делото, представляваща обезщетение за причинените му неимуществени вреди изразяващи се в болки, страдания, неудобства и психо-емоционални травми, в следствие на травматични увреждания - разкъсно-контузна рана и разкъсване на м. вастус медиалис /широк страничен бедрен мускул/ на дясното бедро, наложило оперативно възстановяване, причинило трайно затруднение в движението на десния долен крайник за срок по-дълъг от 30 дни; охлузвания и рани на лява предмишница; охлузвания по гърба и мишничната област на левия горен крайник, кръвонасядане по първи пръст на лявата ръка, оперативни превръзки по лява предмишница и дясно бедро, причинили разстройство на здравето, извън случаите на чл. 128 и чл. 129 от НК, всичките увреждания, които е претърпял в резултат на непозволено увреждане при пътно-транспортно произшествие, настъпило на 16.08.2024 г. около 16.58ч. в гр. С. на кръстовището между ул. „**” и бул. „**”, ведно със законната лихва, както следва: върху сумата в размер на 10 225,84 евро (20 000 лв.) от 18.09.2024 г. до 05.02.2025 г. и върху сумата в размер на 15 338,76 евро (30 000 лв.) от 18.09.2024 г. до окончателното плащане, като **ОТХВЪРЛЯ предявения иск до претендираната сума от 25 564,59 евро (50 000 лв.), като неоснователен и недоказан.**

ОСЪЖДА ЗАД „А.” АД, ЕИК: **, със седалище и адрес на управление: гр. С., ** да заплати на адв. С. Ж. П. от АК-П., с адрес на кантората: гр. П., пл. **, адвокатско възнаграждение за осъществяването на представителство на М. Д. П. в размер на 1 380,49 евро (хиляда триста и осемдесет евро и

четиридесет и девет евроцента, с левова равностойност 2700 лв.) без вкл. ДДС.

ОСЪЖДА М. Д. П., с ЕГН: *****, с адрес: с. Л.**, да заплати на ЗАД „А.” АД сумата **1 518,05 евро** (хиляда петстотин и осемнадесет евро и пет евроцента, с левова равностойност **2 969,04 лв.**) – разноси в производството.

ОСЪЖДА ЗАД „А.” АД, ЕИК: **, със седалище и адрес на управление: гр. С., **, да заплати в полза на Държавата, по бюджета на съдебната власт, държавна такса в размер на **1 022,58 евро** (хиляда и двадесет и две евро и петдесет и осем евроцента, с левова равностойност 2000 лева) и **214,74 евро** (двеста и четиринадесет евро и седемдесет и четири евроцента, с левова равностойност 420 лв.) – разноси заплатени от бюджета на съда.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред П. апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – С.: _____